

en Lovhjemmel. I Almindelighed anses jo utvivlsomt en saadan svævende Gjæld for ikke at være heldig. Derjom der var Spørgsmaal om en større ubestemt Bemyndigelse til under saadanne Vilkaar at stifte en svævende Gjæld, saa tror jeg ikke, at Finansministeren paa nogen Maade vilde ønske det, og jeg tror heller ikke, at det vilde være rigtigt at inkludere sig derpaa; men med Hensyn til de mindre Sammer, som der her er Spørgsmaal om, og efter det ganske særegne Formaal, paa Grund af hvilket der er Tale om denne svævende Statsgjælds Stiftelse, har derimod min Kollega — og jeg er ganske enig med ham deri — ment, at der ikke var nogen Grund til at gjøre Indsigelse derimod; han har tværtimod ment, at det var heldigt, at Forholdene kunde ordnes paa denne Maade. Men heraf vil det ærede Thing ogsaa se, at derjom den samme Ordning skal kunne træffes for de andre 600 Bestillingsmænds Vedkommende, som den ærede Ordfører omtalte, saa vil der netop paa dette Punkt behøves en Lovhjemmel, for at der ogsaa for de Andre Vedkommende, med Hensyn til hvilke der tidligere er vedtaget en Lovbestemmelse om Selvpensioneringsbidrag, kan blive givet Afgang til at modtage i Statskassen til Forrentning de Beløb, som der her er Spørgsmaal om, med 5 pCt. Det Korrekteste vilde jo være en særskilt Lov; men vil man gaa en anden Vej, skal jeg ingen Banffelighed gjøre. Skjøndt jeg ikke holder meget af en altfor vid Benyttelse af dette berømte „med mere“, saa vil jeg dog sige, at derjom Thinget kunde sluge det paa dette Sted og kunde ønske, at der kom en Paragraf ind i nærværende Lov, som sagde, at den Afgang, som der her er givet med Hensyn til de Bestillingsmænd, som faldt ind under denne Lov, til at indsatte Beløbene i Statskassen til en Forrentning af 5 pCt., skulde gives for alle de Andre, for hvilke forøvrigt en saadan almindelig Lovbestemmelse er givet, skulde jeg ikke af formelle Grunde reise nogen Indsigelse derimod, skjøndt det som sagt ganske vist ikke vilde se smukt ud; ellers maatte man jo have en særskilt Lov. Jeg tror rigtignok, at det maa erkendes for ønskeligt, at den Bestemmelse, der her skal følges i disse For-

hold, bliver en almindelig Bestemmelse, som ogsaa kan anvendes i andre Tilfælde; men førend en saadan Bestemmelse er givet, har Finansministeren ikke havt nogen Ret dertil. Det kan altsaa paa ingen Maade bebrejdes ham, han ikke tidligere har gjort Vedkommende et saadant Tilbud; tværtimod, hvis han havde sagt, at han vilde modtage disse Penge i Statskassen til 5 pCt., vilde han have udsat sig for en grundet Anke. Som tidligere bemærket, maa jeg iøvrigt forbeholde min Kollega, hvad han maatte ønske at bemærke dels med Hensyn til Motiveringen i Betænkningen, dels med Hensyn til Udtalelserne idag. Der var vel Et og Andet, jeg i saa Henseende gjerne paa hans Begne strax kunde fremføre, men jeg tror, at Thinget er bedre tjent med, at Bemærkningerne komme fra vedkommende Minister selv, og da det i ethvert Tilfælde maa staa ham aabent at udtale sig, vil jeg hellere undlade at sige Noget. — Med Hensyn til flere af de Forslag, som iøvrigt ere stillede, vil det ærede Thing jo have set, at selve Udvalgets Betænkning ikke indeholder nogen nærmere Begrundelse, men at der er forbeholdt mundtlig Motivering. De særegne Omstændigheder, som jeg før tillod mig at fremhæve med Hensyn til den hurtige Afslutning af den Conference, som fandt Sted mellem Udvalget og mig, gjorde ogsaa, at vi ikke kom saaledes ind paa Enkelthederne, som man jo ellers i slige Conferencer pleier at gjøre. Hertil kommer nu, at jeg har en meget levende Fornemmelse af, at derjom det ikke lykkes mig ved Forhandling med Udvalget mellem 2den og 3die Behandling at blive enig med det ærede Udvalg, har jeg intet Haab om at føre denne Lov igjennem paa en Maade, som jeg kan anse for at være forsvarelig. Derfor har jeg saare liden Lyst til at komme dybt ind paa mange Enkeltheder ved denne Forhandling idag, og forsaavidt det dog er aldeles nødvendigt at gjøre nogle Bemærkninger i saa Henseende, skal jeg søge at bringe dem ind under mere almindelige Synspunkter. Jeg tror, at det vil erkendes, at den Bestemmelse, at Lønningslovene til visse tilbagevendende Terminer skulle være Gjenstand for et Gjennemsyn af Lovgivningsmagten, ikke